

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/290/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812225610
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812225610.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa L., právne zastúpený M. proti odporkyni G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu R., zastúpeného M., o zaplatenie 912,97 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 18C/110/2014-67 zo dňa 28. januára 2015 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 18C/110/2014-75 zo dňa 9. marca 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v spojení s opravným uznesením vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,01 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím uznesením konanie zastavil. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 142,78 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Rozhodol, že vracia navrhovateľovi súdny poplatok _____ za návrh vo výške 47,80 Eur, ktorý mu bude vyplatený Daňovým úradom N.. _____ V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy _____ 912,97 Eur s prísl., ktorý návrh zbral v celom rozsahu, preto podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. rozhodol tak, že späťvzatiu návrhu vyhovel a konanie zastavil. Nakoľko navrhovateľ zavinil zastavenie konania, rozhodol o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 142,78 Eur. Pri rozhodovaní o tom, či vedľajší účastník má právo byť zastúpený advokátom, vychádzal z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník má právo dať sa v zmysle § 24 a § 25 O.s.p. zastúpiť advokátom, a nakoľko vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu bola vznesená námietka premlčania, považoval trovy vynaložené vedľajším účastníkom za účelné. O vrátení súdneho poplatku rozhodol podľa § 11 ods. 3 prvá veta, ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania neprizná. Uviedol, že dôvodom späťvzatia žalobného návrhu, tak ako navrhovateľ v späťvzatí uviedol, bolo, že súd je v súlade s ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa povinný prihliadnuť na premlčanie práva. Navrhovateľ späťvzatím využil svoje dispozičné právo. V čase,

keď právny predchodca navrhovateľa návrh uplatňoval na súde, nebolo ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa platné a účinné. Žiadne zákonné ustanovenie neukladá navrhovateľovi povinnosť uviesť dôvod, na základe ktorého svoje dispozičné právo vykonáva. Reagoval na obranu odporkyne, uvedenú v platobnom rozkaze, že pohľadávka vznikla v súvislosti s trestným činom. Premlčaním právo nezaniká, navrhovateľ tak nekonal v rozpore s právom, ak si svoju premlčanú pohľadávku uplatnil v súdnom konaní. Ako vedľajší účastník sa podľa § 93 ods. 2 O.s.p. môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania mu dáva samotný zákon, pretože sa predpokladá, že svojím aktívnym pôsobením poskytne účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupuje, „pomoc v spore“. V danej veci

sa vedľajší účastník k žalobnému návrhu vyjadril formulárovým podaním, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Považoval za absurdné, že práve za formulárové podania, ktoré využil vedľajší účastník v stovkách ďalších súdnych konaní, by mala byť vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov právneho zastúpenia. Vedľajší účastník nevedel, do akého právne jednoduchého alebo naopak zložitého súdneho konania vstupuje, a či v ňom skutočne účelne využije právne zastúpenie. Uvedené podania považoval za zjavne nadbytočné a neúčelné, nakoľko k vstupu do konania vedľajším účastníkom došlo až po novele zákona o ochrane spotrebiteľa. Prvostupňový súd nerozhodol na základe aktivity právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ale na základe dispozičného úkonu navrhovateľa. Navrhovateľ s poukazom na obranu odporcu a premlčanie nároku vzal návrh späť a žiadal konanie zastaviť. V prípade, ak by súd ďalej vo veci konal, bol by povinný prihliadnuť na premlčanie nároku zo zákona. Vedľajší účastník nemá zastupovať súd a plniť úlohy súdu uložené zákonom. Späťvzatie návrhu nebolo v príčinnej súvislosti so vznesenou námietkou premlčania. Navrhovateľ vzal žalobný návrh späť z dôvodu premlčania nároku a z dôvodu odporu, nakoľko navrhovateľ, ani jeho právny predchodca nemohol mať vedomosť o tom, že bol spáchaný trestný čin. V konaní bol aktívny odporca. Z rozhodnutia súdu nie je zrejmé, že by vedľajší účastník akýmkoľvek iným spôsobom prispel k súdному konaniu, a aby bolo preukázané, že v predmetnom súdnom konaní nebol vedľajší účastník iba cudzím subjektom, ktorý sa na konaní „priživil“, a o ktorom odporkyňa dokonca ani nevedela. Vzhľadom na vysoký štandard ochrany spotrebiteľa zákonmi a následne súdmi Slovenskej republiky je zbytočné a neúčelné, aby bol spotrebiteľ v konaní „chránený“ aj vedľajším účastníkom s vlastným právnym zastúpením. Odporkyňa ako spotrebiteľ by dosiahla v konaní rovnaký úspech bez pričinenia vedľajšieho účastníka, a to práve z dôvodu povinnosti ex offio prihliadnuť na premlčanie nároku. Vedľajší účastník neuviedol žiadne iné skutočnosti, ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti, a ktoré by navrhovateľa viedli k späťvzatiu žalobného návrhu. Navrhovateľ namietal účelnosť trov vedľajšieho účastníka, podporne použil argumentáciu súdov vyslovených v rozhodnutiach Ústavného súdu Českej republiky (IV. ÚS 3259/11, III. ÚS 3303/11, I. ÚS 988/12), Ústavného súdu Slovenskej republiky (IV. ÚS 84/2014, IV. ÚS 14/2007, I. ÚS 615/2014), v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (IISži/6/2014, IISži/10/2014, 6MCdo/5/2013, 6MCdo/9/2013, 6MCdo/5/2013), rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/91/2012, Krajského súdu v Bratislave 3Cob/259/2011, Krajského súdu v Nitre 8Co/207/2014, Krajského súdu Košice 5Co/15/2014, Krajského súdu v Prešove 12Co/69/2013 a rozsudok Súdneho dvora vo veci C-470/12, C-270/09.

Vedľajší účastník k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka potvrdil. Zdôraznil, že združenie ako právnická osoba, zameraná na ochrana spotrebiteľov, vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu. Vstup do konania bol opodstatnený, nakoľko navrhovateľ vzal žalobný návrh v celom rozsahu späť v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a to po vstupe do konania a po prednesení argumentácie obsiahnutej v meritórnem vyjadrení vedľajšieho účastníka zo dňa 30.10.2014, ktoré bolo účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. Považoval za potrebné pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré skončilo zastavením, posudzovať zásadne len procesné kritériá úspechu, či neúspechu účastníkov. Uviedol, že odporca svojím správaním nezapríčinil späťvzatie žalobného návrhu. Naopak, bez akéhokoľvek odôvodnenia navrhovateľ vzal žalobný návrh späť, čím procesne zavinil zastavenie konania. Až po písomnom vyjadrení a

po oboznámení sa s obsahom podaného vyjadrenia vzal navrhovateľ v celom rozsahu žalobný návrh späť, čo nasvedčuje tomu, že vstup vedľajšieho účastníka do konania naplnilo svoj primárny účel, ktorým je ochrana práv žalovaného spotrebiteľa. Vyslovil názor, že vstup do konania vedľajšieho účastníka bol v množstve súdnych sporov pre navrhovateľa odradzujúcim v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť. Argumentáciu navrhovateľa, ktorá upiera právo na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, považoval za argumentáciu, ktorá je v príkrom rozpore so zákonom a princípom rovnosti zbraní, keďže pokiaľ by združeniu nebola súdne priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol zákonný nárok, viedlo by to k ohrozeniu až k znefunkčneniu aktivít združenia v prospech spotrebiteľov. Zastával názor, že je to práve navrhovateľ, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných spravídla nemajetných spotrebiteľov. Uviedol, že navrhovateľ s odstupom viacerých rokov uplatňuje na slovenských súdoch pohľadávky voči spotrebiteľom na základe dubióznych právnych titulov (prevažne spotrebiteľských zmlúv uzatváraných v rozpore s právnymi predpismi), ktorí sa tak dostávajú do nevýhodného postavenia najmä v súvislosti s nezachovaním dôležitých listín. Uviedol, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc môže vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy s tým, že ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva aj z viacerých nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky, napríklad II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04. Nepovažoval za sporné, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania, napriek tomu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu, sp. zn. 5Cdo 71/2010, ako aj na najnovšie komentáre k Občianskemu súdnemu poriadku: Števček/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok Komentár- I. diel, 2. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2012, str. 331, Drápal/Bureš a kol. Občiansky súdny poriadok I, Velké komentáře, I. vydání: C. H. Beck, 2009, str. 607. Nesúhlasil s námietkou navrhovateľa, že aktivita vedľajšieho účastníka je nadbytočná, nakoľko v súdnych konaniach, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, súd prihliada na premlčanie ex offo. Argument navrhovateľa, že dôvodom späťvzatia žaloby je ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, považoval za účelový, v snahe vyhnúť sa svojej povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej protistrane. Zastával názor, že pokiaľ by vedľajší účastník na strane odporcu v konaní nevystupoval, navrhovateľ by si v konaní naďalej uplatňoval svoj premlčaný nárok až do meritórneho rozhodnutia súdu. Navrhovateľ totiž uplatňuje na súdoch svoje premlčané nároky s tým, že sa evidentne spolieha na to, že vedľajší účastník v konaní vystupovať nebude. Za nesprávnu označil tiež argumentáciu navrhovateľa, že vedľajší účastník predkladá písomné podania zhodné a až formulárové. Obsah podaní vedľajšieho účastníka nepriamo determinuje svojim konaním navrhovateľ, ktorý sám podáva žalobné návrhy zhodné v niekoľkých stovkách súdnych konaní. Zhodne ako navrhovateľ citoval z viacerých rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, na ktoré vo svojom stanovisku poukazoval.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vo výške 142,78 Eur, do rúk zástupcu vedľajšieho účastníka. Rozhodnutie okresného súdu vo výroku o zastavení konania, vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporkyni a vrátení súdneho poplatku nebol účastníkmi odvolaním napadnutý, v tejto časti uznesenie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V sporovom občianskom súdnom konaní má účastník zásadne právo na náhradu trov konania, ak bol v konaní úspešný, prípadne má právo na náhradu podľa pomeru úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Výnimka zo zásady stanovenej v ust. § 142 O.s.p. je uvedená v § 146 O.s.p., podľa ktorého nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. platí náhradu trov konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené (zodpovednosť za zastavenie konania). Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k

späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že k späťvzatiu návrhu zo strany navrhovateľa došlo pred začatím pojednávania vo veci samej. Z procesného hľadiska v tomto prípade zásadne platí, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania. V predmetnom konaní vystupoval na strane odporkyne vedľajší účastník, preto navrhovateľ je v danom prípade povinný zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne.

Okresný súd správne posúdil vzniknutú procesnú situáciu a dôvodne rozhodol o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. trovy konania, keď zavinenie navrhovateľa na zastavení konania a jeho povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne len z procesného hľadiska, bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu. Významné je totiž len to, že navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, aby odporkyňa splnila to, čoho sa navrhovateľ v konaní domáhal. Bez právneho významu je námietka navrhovateľa, že súd vo veci nerozhodol na základe aktivity právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ale až na základe dispozičného úkonu navrhovateľa, že za rozhodujúcu skutočnosť nepovažoval námietku premlčania, rovnako je právne bezvýznamná námietka, že v zmysle § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa súd ex offio prihliadne na premlčanie nároku.

Pokiaľ navrhovateľ namietal dôvodnosť vzniknutých trov konania vedľajším účastníkom na strane odporkyne, odvolací súd poukazuje na ust. § 137 O.s.p., podľa ktorého trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Citované zákonné ustanovenie obsahuje exemplifikatívny výpočet druhov trov konania. Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania v danej veci, bola účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom súdna prax za nevyhnutné považuje tie trovy, ktoré účastník musí vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, ktoré sú potrebné na zaujatie procesného stanoviska v návrhu, na meritórne vyjadrenie účastníka konania, na vyjadrenie účastníka k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov a podobne.

V danej veci z obsahu spisu vyplynulo, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, a to podaním zo dňa 15.08.2014 a dňa 04.11.2014 doručil súdu podanie, v ktorom nielen uplatnil námietku premlčania, ale namietal tiež neprijateľné zmluvné podmienky a neplatnosť zmluvnej pokuty. Je tak zrejmé, že vedľajší účastník na strane odporkyne vyvinul aktivitu v záujme „pomoci v spore“, účastníkovi, na strane ktorého v konaní vedľajší účastník vystupuje, a v záujme ktorého účastníka združenie ako vedľajší účastník do predmetného konania vstúpil.

Vedľajší účastník tak ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľne samotného vedľajšieho účastníka, ktorého právo je daná aj Ústavou Slovenskej republiky (čl. 47 ods. 2). V občianskom súdnom konaní totiž všetci účastníci majú rovnaké postavenie (§ 18 O.s.p.) a v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania (§ 19 ods. 4 O.s.p.). Prípadné obmedzenie určitého práva musí vyplývať len zo zákona a z platnej právnej úpravy, pričom zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že vedľajší účastník nemá právo dať sa v konaní pred súdom zastúpiť advokátom.

Odvolací súd súhlasí s názorom navrhovateľa, že účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou priznania ich náhrady. V posudzovanej veci nemožno prijať záver o neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Nesúhlasí však s námietkami navrhovateľa, že vedľajší účastník ako spotrebiteľské združenie musí nevyhnutne disponovať personálnym aparátom, u ktorého je daná odbornosť v oblasti právo, čo má byť okrem iného dôvodom na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia tomuto subjektu. Odvolací súd tak nepovažoval za správnu právnu úvahu, v zmysle ktorej trovy konania vedľajšieho účastníka, aj s prihliadnutím na vyhodnotenú jednoduchosť sporu, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. V tejto súvislosti treba tiež zohľadniť, že pokiaľ aj vedľajší účastník použil jednoduchú argumentáciu, ktorou namietal premlčanie uplatňovaného práva, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevyklučuje a zároveň nemožno prehliadnuť, že aj druhá procesná strana na uplatnenie svojho práva formou návrhu na vydanie platobného rozkazu (tento spôsob rozhodovania je v spotrebiteľskom práve neprípustný) používa jednoduchú argumentáciu, ktorá je totožná s obdobnými spormi, čo je skutočnosť odvolaciemu súdu známa z jeho úradnej činnosti.

Pokiaľ navrhovateľ ako podpornú argumentáciu pre nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi použil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/5/2013, v tomto uznesení zo dňa 19.03.2014 najvyšší súd vyslovil záver, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní vyhotovených advokátom mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej-ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. O takýto prípad v danej veci nejde. V posudzovanej veci vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, neformulárovým spôsobom namietal neplatnosť zmluvnej pokuty z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok a uplatnil námietku premlčania. V tejto súvislosti nemožno prehliadnuť, že navrhovateľ mal vedomosť o tom, že proti odporkyňi ako spotrebiteľovi uplatňuje premlčané právo (dôvod späťvzatia) a žiadal vydanie platobného rozkazu, ktorý spôsob rozhodovania je v spotrebiteľskom práve neprípustným.

Úkony vedľajšieho účastníka (príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie k žalobnému návrhu) v podaní zo dňa 04.11.2014 považoval odvolací súd za účelné, keďže procesné úkony vedľajšieho účastníka mali zásadný vplyv na ďalší priebeh konania, nakoľko potom ako vedľajší účastník uplatnil námietku premlčania, navrhovateľ zobral žalobný návrh v celom rozsahu späť, pričom sám uvádza, že žalovaná pohľadávka je premlčaná, na ktorú skutočnosť je súd povinný prihliadať ex offo. Pokiaľ aj súd prihliada na premlčanie aj bez návrhu (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), na ktorú skutočnosť navrhovateľ v podanom odvolaní poukazuje, odvolací súd zastáva názor, že nie je vylúčené, aby premlčanie práva namietal aj účastník konania sám, resp. vedľajší účastník.

Odvolací súd preskúmaním veci nezistil, že by sa v danom prípade jednalo o neúčelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom na strane odporkyne, preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,01 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 142,78 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., v znení účinnom od 01.07.2013, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za vyjadrenie k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 27.03.2015 + režijný paušál 8,39 Eur + 3,36 DPH, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 20,01 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.